

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 144

fyrtyonde årgången

4 juni 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 994/97 av den 3 juni 1997 om ändring av förordning (EG) nr 763/97 om inrättandet av ett system för övervakning av import av färska surkörsbär med ursprung i republikerna Bosnien och Hercegovina, Kroatien och i den f.d. jugoslaviska republiken Makedonien 1
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 995/97 av den 3 juni 1997 om tillämpningsföreskrifter för perioden 1 juli 1997 – 30 juni 1998 för de tullkvoter av nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1926/96 för Estland, Lettland och Litauen 2
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 996/97 av den 3 juni 1997 om öppnande och förvaltning av en importtullkvot för fryst mellangärde från nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 6
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 997/97 av den 3 juni 1997 om ändring av förordningarna (EG) nr 1431/94, (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 om tillämpningsföreskrifter för vissa tullkvoter för ägg och fjäderfäkött och om förlängning av giltighetstiden för vissa licenser avseende dessa kvoter 11
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 998/97 av den 3 juni 1997 om anpassning av bilagorna till rådets förordning (EG) nr 3281/94 om tillämpning av ett fyraårigt system med allmänna tullförmåner (1995–1998) för vissa industriprodukter med ursprung i utvecklingsländerna 13
- Kommissionens förordning (EG) nr 999/97 av den 3 juni 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 15
- Kommissionens förordning (EG) nr 1000/97 av den 3 juni 1997 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter 17

Innehåll (Fortsättning)	
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	19
★ Rådets och parlamentets uttalande till artikel 6.1	28
★ Kommissionens uttalande till artikel 3.1 första strecksatsen	28

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

97/337/EG, Euratom:

★ Rådets beslut av den 27 maj 1997 om utnämning av en ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén.....	29
---	----

97/338/EG, Euratom:

★ Rådets beslut av den 27 maj 1997 om utnämning av en ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén.....	30
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 994/97

av den 3 juni 1997

om ändring av förordning (EG) nr 763/97 om inrättandet av ett system för övervakning av import av färska surkörsbär med ursprung i republikerna Bosnien och Hercegovina, Kroatien och i den f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 70/97 av den 20 december 1996 om ordningen för import till gemenskapen av varor med ursprung i republikerna Bosnien och Hercegovina, Kroatien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien samt för import av vin med ursprung i Republiken Slovenien⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 825/97⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EG) nr 825/97 utvidgas den ordning för import av produkter med ursprung i Bosnien och Hercegovina, Kroatien och den f.d. jugoslaviska republiken Makedonien som fastställs i förordning (EG) nr 70/97 till att omfatta även Förbundsrepubliken Jugoslavien.

När det gäller färska surkörsbär fastställs tillämpningsföreskrifterna för förordning (EG) nr 70/97 i kommissionens förordning (EG) nr 763/97⁽³⁾. Förordning

(EG) nr 763/97 bör ändras så att Förbundsrepubliken Jugoslavien förs in i förteckningen över de tredje länder som avses i nämnda förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I titeln och artikel 1 i förordning (EG) nr 763/97 skall "Förbundsrepubliken Jugoslavien" införas efter "Kroatien".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juni 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 16, 18.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 119, 8.5.1997, s. 4.

⁽³⁾ EGT nr L 112, 29.4.1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 995/97

av den 3 juni 1997

om tillämpningsföreskrifter för perioden 1 juli 1997 – 30 juni 1998 för de tullkvoter av nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1926/96 för Estland, Lettland och Litauen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1926/96 av den 7 oktober 1996 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt avtalen om frihandel och handelsrelaterade frågor med Estland, Lettland och Litauen så att det jordbruksavtal beaktas som ingicks under Uruguayrundans multilaterala handelsförhandlingar⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2222/96⁽³⁾, särskilt artikel 9.2 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 1926/96 föreskrivs vissa årliga tullkvoter för produkter av nötkött. Importen inom dessa kvoter omfattas av en nedsättning på 80 % av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan (GTT). Det är nödvändigt att fastställa tillämpningsföreskrifter för dessa tullkvoter för perioden 1 juli 1997 – 30 juni 1998.

För att säkerställa en regelbunden import bör de kvantiteter som fastställs för perioden 1 juli 1997 – 30 juni 1998 fördelas över olika perioder under 1997/98.

Samtidigt som man beaktar de bestämmelser i ovan nämnda avtal som är avsedda att säkerställa produktens ursprung, bör det föreskrivas att denna ordning skall förvaltas med hjälp av importlicenser. För detta ändamål bör särskilt villkoren för inlämnande av ansökningarna fastställas vid sidan av vad som skall anges i ansökning-

arna och licenserna, genom undantag från vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2350/96⁽⁵⁾, och kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 266/97⁽⁷⁾. Dessutom bör det föreskrivas att licenserna skall utfärdas efter en betänketid och i förekommande fall genom tillämpning av ett fast procenttal för nedsättning.

Den risk för spekulation som dessa ordningar medför inom nötköttssektorn gör att exakta villkor bör fastställas för att aktörerna skall kunna få del av dessa ordningar. För att ovan nämnda villkor skall kunna kontrolleras krävs att ansökningarna lämnas in i den medlemsstat där importören är registrerad i mervärdesskatteregistret.

För att säkerställa en effektiv förvaltning av dessa ordningar bör det föreskrivas att säkerheten för importlicenserna inom ramen för nämnda ordningar skall fastställas till 12 ecu per 100 kilogram.

Erfarenheten har visat att importörerna inte alltid informerar de behöriga myndigheter som utfärdat importlicenserna om de kvantiteter nötkött som importeras inom ramen för de aktuella kvoterna och om köttets ursprung. Dessa uppgifter är viktiga för att situationen på marknaden skall kunna bedömas. Det bör därför införas en säkerhet för att dessa uppgifter skall lämnas.

Det är lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna skall överlämna information om denna import.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

⁽¹⁾ EGT nr L 254, 8.10.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽³⁾ EGT nr L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽⁴⁾ EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 320, 11.12.1996, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT nr L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EGT nr L 45, 15.2.1997, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För perioden 1 juli 1997 – 30 juni 1998 får, inom ramen för de tullkvoter som öppnats genom förordning (EG) nr 1926/96, följande kvantiteter importeras i enlighet med bestämmelserna i denna förordning:

— 1 650 ton färskt, kylt eller fryst nötkött, som omfattas av KN-nummer 0201 och 0202 och som har sitt ursprung i Estland, Lettland eller Litauen. Denna kvot skall ha löpnummer 09.4561.

— 220 ton produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 10 och som har sitt ursprung i Lettland. Denna kvot skall ha löpnummer 09.4562.

2. Tullsatserna i Gemensamma tulltaxan skall minskas med 80 % för de kvantiteter som omnämns i punkt 1.

3. De kvantiteter som avses i punkt 1 skall fördelas över året enligt följande:

— 50 % för perioden 1 juli–31 december 1997.

— 50 % för perioden 1 januari–30 juni 1998.

Om det under perioden 1 juli 1997–30 juni 1998 ansöks om importlicenser för den period som avses i första strecksatsen för kvantiteter som är mindre än den tillgängliga kvantiteten, skall resterande kvantiteter läggas till de tillgängliga kvantiteterna för nästa period.

Artikel 2

1. Följande villkor skall vara uppfyllda för att de importkvoter som avses i artikel 1 skall få utnyttjas:

a) Den som ansöker om importlicens skall vara en fysisk eller juridisk person som vid inlämnandet av ansökan på ett tillfredsställande sätt kan bevisa för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten att han under de senaste tolv månaderna har utövat handel med nötkött med tredje land och som är inskriven i ett nationellt mervärdesskatteregister.

b) Licensansökan får bara inlämnas i den medlemsstat där sökanden är registrerad.

c) För var och en av de produktgrupper som avses i artikel 1.1 första strecksatsen och andra strecksatsen skall följande gälla:

— Licensansökan skall omfatta minst 15 ton i produktvikt utan att den tillgängliga kvantiteten för den berörda perioden överskrids.

— Varje aktör får endast lämna in en ansökan.

— Om en aktör lämnar in fler än en ansökan för en viss produktgrupp skall inte någon av hans ansökningar för denna produktgrupp beaktas.

d) Licensansökan och licensen skall i fält 8 innehålla uppgifter om

— ursprungsländerna i det fall som avses i artikel 1.1 första strecksatsen,

— ursprungslandet i det fall som avses i artikel 1.1 andra strecksatsen.

Licensen skall förpliktiga till import från ett eller flera av de länder som anges i detta fält.

e) Licensansökan och licensen skall i fält 20 innehålla åtminstone en av följande uppgifter:

— Reglamento (CE) n° 995/97

— Forordning (EF) nr. 995/97

— Verordnung (EG) Nr. 995/97

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 995/97

— Regulation (EC) No 995/97

— Règlement (CE) n° 995/97

— Regolamento (CE) n. 995/97

— Verordening (EG) nr. 995/97

— Regulamento (CE) n° 995/97

— Asetus (EY) N:o 995/97

— Förordning (EG) nr 995/97.

2. Genom undantag från artikel 5 i förordning (EG) nr 1445/95 får licensansökan och licensen i fält 16 innehålla flera KN-nummer för den produktgrupp som avses i artikel 1.1 första strecksatsen.

Artikel 3

1. Licensansökningarna får bara lämnas in under perioderna

— 7–17 juli 1997,

— 3–13 februari 1998.

2. Medlemsstaterna skall senast den femte arbetsdagen efter utgången av ansökningsperioden anmäla de ingivna ansökningarna till kommissionen.

Denna anmälan skall omfatta en förteckning över de sökande fördelade på begärda kvantiteter och KN-nummer samt produkternas ursprungsland.

Alla anmälningar, även om att inga ansökningar lämnats in, skall göras per telex eller fax, och, då ansökningar har lämnats in, på den blankett som återfinns i bilagan till denna förordning.

3. Kommissionen skall snarast, för de produktgrupper som avses i respektive strecksats i artikel 1.1, besluta i vilken omfattning licensansökningarna får godkännas. Om de kvantiteter för vilka ansökningar lämnats in överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen för respektive produktgrupp i artikel 1.1 fastställa en enhetlig procentsats med vilken de begärda kvantiteterna skall minskas.

4. När kommissionen beslutat att anta ansökningarna skall licenserna utfärdas så fort som möjligt.

5. De licenser som utfärdas skall gälla i hela gemenskapen.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i denna förordning skall bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 gälla.

2. Artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall tillämpas. Den fulla importtull som föreskrivs i Gemen-samma tulltaxan skall dock gälla för alla de kvantiteter som överskrider dem som anges i importlicensen.

3. Artikel 14.3 andra stycket i förordning (EEG) nr 3719/88 skall inte tillämpas.

4. Genom undantag från artikel 33.3 b ii i förordning (EG) nr 3719/88 skall den maximala tidsfristen för att lämna bevis för importen vara fyra månader, om förlusten av säkerheten skall begränsas till 15 %.

5. Genom undantag från artikel 3 i förordning (EG) nr 1445/95 skall giltighetstiden för de utfärdade licenserna löpa ut den 30 juni 1998.

Artikel 5

1. Senast tre veckor efter importen av de produkter som avses i denna förordning skall importören informera den behöriga myndighet som har utfärdat importlicensen om den kvantitet som importerats och om produkternas

ursprung. Denna myndighet skall vidarebefordra dessa uppgifter till kommissionen i början av varje månad.

2. Senast fyra månader efter varje sexmånadersperiod av ett importår skall den berörda behöriga myndigheten informera kommissionen om de kvantiteter av de produkter som avses i artikel 1 för vilka importlicenser, som utfärdats inom ramen för denna förordning, har använts under det senaste halvåret och ange fördelning efter ursprungsland.

Artikel 6

1. Genom undantag från artikel 4 i förordning (EG) nr 1445/95 skall importören vid ansökan om importlicens ställa en säkerhet för importlicensen på 12 ecu per 100 kg nettovikt och en säkerhet på 1 ecu per 100 kg nettovikt för den anmälan som avses i artikel 5.1 i denna förordning och som importören skall överlämna till den behöriga myndigheten.

2. Säkerheten för anmälan skall frisläppas om anmälan överlämnas till den behöriga myndigheten inom den tidsfrist som anges i artikel 5.1 för den kvantitet som omfattas av denna anmälan. I annat fall skall säkerheten anses förverkad.

Beslutet om att frisläppa denna säkerhet skall fattas samtidigt som beslut fattas om att frisläppa säkerheten för licensen.

Artikel 7

Produkterna skall omfattas av de tullsatser som avses i artikel 1 vid uppvisande av varucertifikat EUR.1, utställt av exportlandet, i enlighet med bestämmelserna i det protokoll 3 som bifogats avtalen om frihandel.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

Telefon:

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 996/97

av den 3 juni 1997

om öppnande och förvaltning av en importtullkvot för fryst mellangärde från nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0206 29 91

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats⁽¹⁾, särskilt artikel 1.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med lista CXL har gemenskapen förbundit sig att öppna en tullkvot för en årlig kvantitet om 1 500 ton fryst mellangärde från nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0206 29 91. Det är nödvändigt att öppna denna kvot på flerårsbasis för perioder om tolv månader som inleds den 1 juli och att fastställa tillämpningsföreskrifter.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 495/97⁽³⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter. I kommissionens förordning (EG) nr 1445/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 266/97⁽⁵⁾, föreskrivs särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med importlicenser inom nötköttssektorn.

För att importen av kött som har sitt ursprung i och som kommer från Argentina skall skötas effektivt; bör landet utfärda äkthetsintyg för dessa produkter genom vilka deras ursprung garanteras. Det är nödvändigt att utforma en förlaga för dessa intyg och att föreskriva hur de skall användas.

Äkthetsintyget bör utställas av ett utfärdande organ i Argentina. Detta organ bör ställa alla garantier som är nödvändiga för att säkerställa att systemet fungerar väl.

För att säkerställa att importen av fryst mellangärde som har sitt ursprung i och som kommer från Argentina förvaltas på ett korrekt sätt bör det i tillämpliga fall föreskrivas att det för utfärdandet av importlicenser skall

krävas en kontroll, bland annat av uppgifterna på äkthetsintyget.

För andra länder är det lämpligt att förvalta kvoten enbart på grundval av importlicenser utfärdade av gemenskapen, samtidigt som man i vissa aspekter gör undantag från de tillämpliga bestämmelserna.

Erfarenheten har visat att importörerna inte alltid informerar de behöriga myndigheter som utfärdat importlicenserna om de kvantiteter nötkött som importeras inom ramen för den aktuella kvoten och om köttets ursprung. Dessa uppgifter är viktiga för att situationen på marknaden skall kunna bedömas. Det bör därför införas en säkerhet för att denna skyldighet uppfylls.

Det är lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna skall överlämna information om denna import.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En gemenskapstullkvot för fryst mellangärde från nötkreatur, som omfattas av KN-nummer 0206 29 91, om totalt 1 500 ton per år skall öppnas på flerårsbasis för perioder som sträcker sig från och med den 1 juli till och med den 30 juni efterföljande år, nedan kallat "import-året".

Löpnumret för denna kvot skall vara 09.4020.

2. För den kvot som avses i punkt 1 skall värdetullen fastställas till 4 %.

3. Den årliga kvantitet som omfattas av kvoten skall fördelas enligt följande:

- a) 700 ton som har sitt ursprung i och som kommer från Argentina.
- b) 800 ton som har sitt ursprung i och som kommer från andra tredje länder.

4. Endast hela mellangärden får importeras inom ramen för kvoten.

5. I denna förordning avses med "fryst mellangärde" sådant mellangärde som vid införseln till gemenskapens tullområde företes i fryst skick och har en inre temperatur på högst -12°C .

⁽¹⁾ EGT nr L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 77, 19.3.1997, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT nr L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁵⁾ EGT nr L 45, 15.2.1997, s. 1.

Artikel 2

1. För att få importera kvantiteter av sådant kött som avses i artikel 1.3 krävs att en importlicens uppvisas.
2. Importlicensen skall upphöra att gälla den 30 juni efter dagen för utfärdandet.

Artikel 3

1. Det äkthetsintyg som utfärdas av Argentina skall upprättas i ett original och minst en kopia på en sådan blankett vars förlaga återfinns i bilaga I.

Blankettens format skall vara omkring 210 × 297 mm. Papperet skall ha en vikt av minst 40 gr/m².

2. Blanketterna skall tryckas och fyllas i på ett av gemenskapens officiella språk. De får också tryckas och fyllas i på det officiella språket i Argentina.
3. Varje äkthetsintyg skall förses med ett löpnummer av det utfärdande organ som avses i bilaga II, nedan "det utfärdande organet". Kopiorna skall ha samma löpnummer som originalet.

Artikel 4

1. Ett äkthetsintyg är giltig endast om det är vederbörligen ifyllt och bestyrkt i enlighet med anvisningarna i bilaga I av det utfärdande organet.
2. Äkthetsintyget skall anses vara vederbörligen bestyrkt när ort och dag för utfärdandet är angivet, när det är försett med det utfärdande organets stämpel och är undertecknat av den eller dem som har befogenhet att underteckna det.

Stämpeln får ersättas med ett tryckt sigill såväl på originalet som på kopiorna.

Artikel 5

1. Ett äkthetsintyg skall vara giltig i tre månader från och med den dag då det utfärdas.

Intyget får dock inte framläggas för den behöriga nationella myndigheten efter den 30 juni efter dagen för utfärdandet.

2. Äkthetsintyget, upprättat enligt bestämmelserna i artiklarna 3, 4 och 6, skall framläggas för den behöriga nationella myndigheten i original och en kopia samtidigt med ansökan om den första importlicensen för det kött som äkthetsintyget gäller.

Originalet till äkthetsintyget skall bevaras av den behöriga nationella myndigheten.

Inom ramen för den kvantitet som uppges får ett äkthetsintyg användas för utfärdande av flera importlicenser. I sådant fall skall den behöriga nationella myndigheten bestyrka äkthetsintyget med avseende på tilldelad kvantitet.

Den behöriga nationella myndigheten får inte utfärda importlicensen förrän den har försäkrat sig om att alla de uppgifter som anges på äkthetsintyget motsvarar de upplysningar i frågan som finns i kommissionens veckomeddelande. Därefter skall importlicensen omedelbart utfärdas.

3. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 2 fjärde stycket får den behöriga nationella myndigheten, i undantagsfall och efter en vederbörligen motiverad begäran från den ansökande, utfärda en importlicens på grundval av ett äkthetsintyg innan den har erhållit upplysningar från kommissionen. I ett sådant fall skall den säkerhet för importlicensen som avses i artikel 11.1 uppgå till 50 ecu per 100 kg nettovikt. När medlemsstaten har mottagit upplysningarna om intyget skall denna säkerhet ersättas med den säkerhet om 12 ecu per 100 kg nettovikt som avses i artikel 11.1.

Artikel 6

1. Det utfärdande organet skall
 - a) vara erkänt som sådant av Argentina,
 - b) åta sig att kontrollera de uppgifter som anges i äkthetsintyget,
 - c) åta sig att till kommissionen och medlemsstaterna på begäran lämna alla uppgifter som krävs för att möjliggöra en värdering av de upplysningar som anges i äkthetsintyget.
2. Bilaga II skall revideras av kommissionen när det utfärdande organet inte längre erkänns som sådant, när det inte uppfyller någon av de uppgifter det åtagit sig, eller när ett annat utfärdande organ har utsetts.

Artikel 7

För att kunna omfattas av den importordning som avses i artikel 1.3 b skall följande villkor vara uppfyllda:

- a) Den sökande skall vara en fysisk eller juridisk person, som under minst tolv månader före inlämnandet av ansökan varit verksam inom handeln med nötkött mellan medlemsstater eller med tredje land, och som är registrerad för mervädeskatt i en medlemsstat.
- b) En ansökan om licens får omfatta högst 80 ton.
- c) I fält 8 på licensansökan och licensen skall ursprungslandet anges.
- d) I fält 20 på licensansökan och licensen skall en av följande uppgifter anges:

- Músculos del diafragma y delgados [Reglamento (CE) n° 996/97]
- Mellemgulv (forordning (EF) nr. 996/97)
- Saumfleisch (Verordnung (EG) Nr. 996/97)
- Διάφραγμα [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 996/97]
- Thin skirt (Regulation (EC) No 996/97)
- Hampe [règlement (CE) n° 996/97]
- Pezzi detti «hampes» [regolamento (CE) n. 996/97]
- Omloop (Verordening (EG) nr. 996/97)
- Diafragma [Regulamento (CE) n° 996/97]
- Kuveliha (asetus (EY) N:o 996/97)
- Mellangärde (förordning (EG) nr 996/97).

Artikel 8

1. De ansökningar som avses i artikel 7 får endast inlämnas under de första tio dagarna varje importår hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den sökande är registrerad. Om samma sökande lämnar in mer än en ansökan, skall ingen av ansökningarna beaktas.

2. Medlemsstaterna skall den tionde arbetsdagen efter utgången av perioden för inlämnande av ansökningar meddela kommissionen den sammanlagda kvantitet för vilken ansökningar inlämnats.

Detta meddelande skall innehålla en förteckning över de sökande och de ursprungsländer som angivits. Alla meddelanden, också uppgiften att ingen ansökan har inkommit, skall lämnas före kl. 16.00 den angivna dagen.

3. Kommissionen skall snarast besluta om i vilken mån ansökningarna kan bifallas. Om de kvantiteter för vilka licensansökningar inlämnats överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för nedsättning av de kvantiteter för vilka ansökningar inlämnats.

4. Licenserna skall utfärdas snarast möjligt efter det att kommissionen fattat beslut om att godkänna ansökningarna.

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning skall bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3719/88 och förordning (EG) nr 1445/95 tillämpas.

2. Genom undantag från tillämpningen av artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88, skall den fulla importtull som föreskrivs i Gemensamma tulltaxan gälla för alla de

kvantiteter som överskrider dem som anges i importlicensen.

3. Artikel 14.3 andra stycket i förordning (EEG) nr 3719/88 skall inte tillämpas.

4. Genom undantag från artikel 33.3 b ii i förordning (EEG) nr 3719/88 skall den maximala tidsramen för att lämna bevis för importen, med begränsning av förlusten av säkerheten till 15 %, vara fyra månader.

Artikel 10

1. Senast tre veckor efter importen av den produkt som avses i denna förordning skall importören meddela den behöriga nationella myndigheten som har utfärdat importlicensen om den kvantitet som importerats och om produktens ursprung. Denna myndighet skall vidarebefordra dessa uppgifter till kommissionen i början av varje månad.

2. Senast fyra månader efter varje sexmånadersperiod av ett importår skall den berörda behöriga nationella myndigheten meddela kommissionen om de kvantiteter av den produkt som avses i artikel 1 för vilka importlicenser har använts under det senaste halvåret och ange fördelning efter ursprungsland.

Artikel 11

1. Genom undantag från artikel 4 i förordning (EG) nr 1445/95 skall importören vid framläggandet av ansökan om importlicens ställa en säkerhet för importlicensen på 12 ecu per 100 kg och en säkerhet på 1 ecu per 100 kg för det meddelande som avses i artikel 10.1 i denna förordning och som importören skall överlämna till den behöriga nationella myndigheten.

2. Säkerheten för anmälan skall frisläppas om meddelandet överlämnas till den behöriga nationella myndigheten inom den tidsram som anges i artikel 10.1 för den kvantitet som omfattas av detta meddelande. I annat fall skall säkerheten anses förverkad.

Beslutet om att frisläppa denna säkerhet skall fattas samtidigt som beslut fattas om att frisläppa säkerheten för licensen.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

1. Exportör (namn och adress)	2. Licens nr	ORIGINAL	
4. Mottagare (namn och adress)	3. Utfärdande organ		
	5. ÄKTHETSINTYG NÖTKÖTT Mellangärde		
6. Transportmedel			
7. Kollinas märkning, numrering, antal och slag, beskrivning av varan		8. Brutto- vikt (kg)	9. Netto- vikt (kg)
10. Nettovikt (med bokstäver)			
11. INTYG AV DET UTFÄRDANDE ORGANET Undertecknad intygar härmed att det parti mellangärde som beskrivs i detta intyg motsvarar beskrivningen i artikel 1.5 i kommissionens förordning (EG) nr 996/97 inom de gränser som anges i artikel 1.3 a i denna förordning, och att dess ursprungsland är Argentina. Ort: Datum: Underskrift eller stämpel (eller tryckt sigill)			

Ifylles antingen med maskin eller för hand med tryckbokstäver.

*BILAGA II***ARGENTINSKT ORGAN SOM BEMYNDIGATS ATT UTFÄRDA ÄKTHETSINTYG****SECRETARÍA DE AGRICULTURA, GANADERÍA Y PESCA**för mellangärde med ursprung i Argentina i enlighet med artikel 1.3 a.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 997/97

av den 3 juni 1997

om ändring av förordningarna (EG) nr 1431/94, (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 om tillämpningsföreskrifter för vissa tullkvoter för ägg och fjäderfäkött och om förlängning av giltighetstiden för vissa licenser avseende dessa kvoter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1516/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 3.2, 6.1 och 15 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 15 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2916/95, särskilt artiklarna 2.1, 4.1 och 10 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 774/94 av den 29 mars 1994 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter⁽⁶⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2198/95⁽⁷⁾, särskilt artikel 7 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats⁽⁸⁾, och

med beaktande av följande:

Tullkvoterna för vissa produkter av fjäderfäkött och ägg fastställs inom ramen för kommissionens förordning (EG) nr 1431/94 av den 22 juni 1994 om föreskrifter för

tillämpningen inom fjäderfäköttsektorn av de importförfaranden som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 958/96⁽¹⁰⁾, i kommissionens förordning (EG) nr 1474/95 av den 28 juni 1995 om öppnande och förvaltning av tulltaxor för ägg⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1219/96⁽¹²⁾, samt i kommissionens förordning (EG) nr 1251/96 av den 28 juni 1996 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för fjäderfäkött⁽¹³⁾. För att underlätta handeln mellan Europeiska gemenskapen och tredje land är det nödvändigt att tillåta import av produkter av ägg och fjäderfäkött utan krav på import från ursprungslandet. Av statistiska skäl måste dock detta skrivas in i fält 8 i importlicensen.

Det är lämpligt att tillämpa dessa bestämmelser på importlicenser som fortfarande är giltiga och som inte alls, eller endast delvis, har utnyttjats.

För att göra det möjligt för aktörerna att utnyttja de nya bestämmelser som fastställs i denna förordning före den dag då licenserna upphör att gälla, bör giltighetstiden för vissa licenser förlängas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 c i förordning (EG) nr 1431/94 skall ersättas med följande:

"c) Fält 8 i licensansökan och ursprungsintyget skall innehålla en uppgift om ursprungsland. Licensen innebär en skyldighet att importera från det land som anges, utom när det gäller grupperna 3 och 5."

⁽¹⁾ EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EGT nr L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT nr L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EGT nr L 91, 8.4.1994, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 221, 19.9.1995, s. 3.

⁽⁸⁾ EGT nr L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT nr L 156, 23.6.1994, s. 9.

⁽¹⁰⁾ EGT nr L 130, 31.5.1996, s. 6.

⁽¹¹⁾ EGT nr L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽¹²⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 55.

⁽¹³⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 136.

Artikel 2

Artikel 4 c i förordning (EG) nr 1474/95 skall ersättas med följande:

- "c) Fält 8 i licensansökan och ursprungsintyget skall innehålla en uppgift om ursprungsland."

Artikel 3

Artikel 4 c i förordning (EG) nr 1251/96 skall ersättas med följande:

- "c) Fält 8 i licensansökan och ursprungsintyget skall innehålla en uppgift om ursprungsland."

Artikel 4

1. Giltighetstiden för de licenser som utfärdats för det första kvartalet 1997 enligt förordning (EG) nr 1431/94

för grupperna 3 och 5 skall förlängas fram till och med den 31 juli 1997.

2. Giltighetstiden för de licenser som utfärdats för de första två kvartalen 1997 enligt förordning (EG) nr 1251/96 skall förlängas fram till och med den 31 juli 1997.

3. Giltighetstiden för de licenser som utfärdats för det första kvartalet 1997 enligt förordning (EG) nr 1474/95 skall förlängas fram till och med den 31 juli 1997.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas på licenser som fortfarande är giltiga och som inte alls, eller endast delvis, har utnyttjats.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 998/97

av den 3 juni 1997

om anpassning av bilagorna till rådets förordning (EG) nr 3281/94 om tillämpning av ett fyraårigt system med allmänna tullförmåner (1995 – 1998) för vissa industriprodukter med ursprung i utvecklingsländerna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3281/94 av den 19 december 1994 om tillämpning av ett fyraårigt system med allmänna tullförmåner (1995 – 1998) för vissa industriprodukter med ursprung i utvecklingsländerna ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2447/96 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 15.3 och 19 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 15.3 i förordning (EG) nr 3281/94 föreskrivs vilket förfarande som skall tillämpas för de ändringar av bilaga I eller II till den förordningen som blir nödvändiga på grund av att Kombinerade nomenklaturen ändras.

Kommissionens förordning (EG) nr 480/97 ⁽³⁾ ändrar den Kombinerade nomenklaturen i enlighet med bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 ⁽⁴⁾ från och med den 1 april 1997 för att ta hänsyn till de diskussioner inom ramen för WTO där det beslöts att vissa produkter skulle undantas från den tullfria behandlingen för farmaceutiska produkter. De berörda produkterna har undanta-

gits från det allmänna systemet för tullförmåner enbart med anledning av denna tullfria behandling. Det är därför lämpligt att åter inkludera dem i de listor som finns med i bilaga I till förordning (EG) nr 3281/94 när tullarna återinförs. Följaktligen är det lämpligt att anpassa bilagan i enlighet därmed gällande från och med 1 april 1997.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för allmänna tullförmåner.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I i förordning (EG) nr 3281/94 skall således ändras på sätt som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 1997.

På kommissionens vägnar

Manuel MARÍN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 348, 31.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 333, 21.12.1996, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 75, 15.3.1997, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT nr L 238, 19.9.1996, s. 1.

BILAGA

I förordning (EG) nr 3281/94 ändras enligt följande:

I bilaga I, del 2:

— <i>ersätts:</i>	"ex 2903	Halogenderivat av kolväten, med undantag av produkter enligt undernummer 2903 22 00",
<i>med:</i>	"2903	Halogenderivat av kolväten"
— <i>ersätts:</i>	"ex 2922	Aminoföreningar med syrefunktion, med undantag av produkter enligt undernummer 2922 42 90 och 2922 49 10",
<i>med:</i>	"2922	Aminoföreningar med syrefunktion"
— <i>läggs till:</i>	"2930 90 20	Tidiglykol (INN) (2,2'-tiodietanol)"
— <i>ersätts:</i>	"3907 60 90",	
<i>med:</i>	"3907 60".	

I bilaga I, del 4:

— <i>I ex kapitel 29, utgår:</i>	"2903 22 00,
2906 21 00,
2922 42 90, 2922 49 10,
2923 10 10,
2930 90 20".
— <i>I ex kapitel 39, utgår:</i>	"3907 60 10".
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 999/97

av den 3 juni 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 juni 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 35	212	61,9
	999	61,9
0709 90 77	052	62,4
	999	62,4
0805 30 30	052	97,2
	388	69,7
	528	62,0
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	999	76,3
	060	49,9
	388	85,8
	400	88,9
	404	113,8
	508	89,3
	512	63,8
	528	67,5
	804	99,4
	999	82,3
0809 20 49	400	249,3
	999	249,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1000/97

av den 3 juni 1997

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1127/96 ⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG)

nr 1195/96 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 964/97 ⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT nr L 150, 25.6.1996, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT nr L 139, 30.5.1997, s. 25.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 juni 1997 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,77	3,91
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,77	9,15
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,77	3,72
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,77	8,72
1701 91 00 ⁽²⁾	28,44	11,01
1701 99 10 ⁽²⁾	28,44	6,49
1701 99 90 ⁽²⁾	28,44	6,49
1702 90 99 ⁽³⁾	0,28	0,37

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT nr L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 97/7/EG

av den 20 maj 1997

om konsumentskydd vid distansavtal

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen, särskilt artikel 100 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189 b i fördraget angivna för-
farandet ⁽³⁾, och mot bakgrund av det gemensamma utka-
stet godkänt av förlikningskommittén den 27 november
1996, och

med beaktande av följande:

1. Åtgärder bör vidtas för att inom ramen för genomfö-
randet av den inre marknadens målsättningar gradvis
befästa den inre marknaden.
2. Den fria rörligheten för varor och tjänster rör inte en-
bart affärsverksamhet, utan även privatpersoner. Den
innebär att konsumenterna bör få tillgång till annan
medlemsstats varor och tjänster på samma villkor som
befolkningen i den staten.
3. Distansförsäljning över gränserna skulle för konsu-
menterna kunna vara ett av de främsta konkreta resul-
taten av den inre marknadens slutförande, vilket bl. a.
har konstaterats i kommissionens meddelande till rå-
det med titeln "Mot en inre marknad på distribu-
tionsområde". För att den inre marknaden skall funge-
ra väl är det absolut nödvändigt att konsumenterna
kan vända sig till ett företag utanför sitt eget land,
även om detta företag har ett dotterbolag i det land
där konsumenten är bosatt.
4. Införandet av nya tekniker medför en mångdubbling
av de medel som står till konsumenternas förfogande

för att få kännedom om erbjudanden överallt inom
gemenskapen och för att göra sina beställningar. Vissa
medlemsstater har redan vidtagit olika eller avvikande
åtgärder för att skydda konsumenterna vid distansför-
säljning, vilket har negativa återverkningar på konkur-
rensen mellan företagen på den inre marknaden. Det
är följaktligen nödvändigt att på gemenskapsnivå in-
föra ett minimum av gemensamma regler på detta
område.

5. Punkterna 18 och 19 i bilagan till rådets resolution av
den 14 april 1975 om ett preliminärt program för Eu-
ropeiska ekonomiska gemenskapens politik rörande
konsumentskydd och konsumentinformation ⁽⁴⁾ visar
på behovet att skydda köparna av varor och tjänster
mot krav på betalning för icke beställda varor och
mot aggressiva försäljningsmetoder.
6. I kommissionens meddelande till rådet med titeln
"En ny impuls för konsumentskyddspolitik", som
godkändes i rådets resolution av den 23 juni 1986 ⁽⁵⁾,
anges i punkt 33 att kommissionen kommer att lägga
fram förslag om användningen av nya informations-
tekniker som gör det möjligt för konsumenterna att
från hemmet beställa från en leverantör.
7. I rådets resolution av den 9 november 1989 om
framtida prioriteringar för att återge konsument-
skyddspolitik ⁽⁶⁾ dess vikt uppmanas kommissionen
att i första hand prioritera de områden som anges i
bilagan till den resolutionen. I denna bilaga nämns
nya tekniker som inbegriper TV-köp. Kommissionen
har följt resolutionen genom att anta en treårig hand-
lingsplan för konsumentskyddspolitik inom Euro-
peiska ekonomiska gemenskapen (1990–1992) och i
denna plan föreskrivs att det skall antas ett direktiv.
8. Frågan och vilka språk som skall användas i samband
med distansavtal är en fråga för medlemsstaterna.
9. Ett distansavtal inbegriper användandet av en eller
flera tekniker för distanskommunikation. De olika
kommunikationsteknikerna används inom ramen för
ett organiserat system för försäljning eller tillhanda-
hållande av tjänster på distans utan att leverantören

⁽¹⁾ EGT nr C 156, 23.6.1992, s. 14, och EGT nr C 308,
15.11.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr C 19, 25.1.1993, s. 111.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 maj 1993 (EGT nr C
176, 28.6.1993, s. 95), rådets gemensamma ståndpunkt av den
29 juni 1995 (EGT nr C 288, 30.10.1995, s. 1) och Europapar-
lamentets beslut av den 13 december 1995 (EGT nr C 17,
22.1.1996, s. 51). Europaparlamentets beslut av den 16 januari
1997 och rådets beslut av den 20 januari 1997.

⁽⁴⁾ EGT nr C 92, 25.4.1975, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr C 167, 5.7.1986, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr C 294, 22.11.1989, s. 1.

och konsumenten är samtidigt närvarande. Den ständiga utvecklingen av dessa kommunikationstekniker gör att det inte går att göra upp en uttömmande förteckning över dem, utan det krävs att principer som är giltiga även för sådana tekniker som ännu inte används annat än i begränsad utsträckning fastställs.

10. En transaktion som omfattar på varandra följande handlingar eller en serie separata handlingar under en viss tid kan ge upphov till olika rättsliga rubriceringar beroende på lagstiftningen i medlemsstaterna. Bestämmelserna i detta direktiv får inte tillämpas på olika sätt till följd av lagstiftningen i medlemsstaterna, med förbehåll för medlemsstaternas användning av artikel 14. Det finns således anledning till att det åtminstone måste föreligga överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv vid den första handlingen i en serie av på varandra följande handlingar eller vid den första handlingen i en serie separata handlingar under en viss tid vilka kan anses utgöra en hehet vare sig denna handling eller serie av handlingar ingår i ett enda avtal eller i på varandra följande separata avtal.
11. Användning av tekniker för distanskommunikation får inte leda till någon minskning av den information som tillhandahålls konsumenten. Det är därför nödvändigt att slå fast vilken information som måste skickas till konsumenten oavsett vilken kommunikationsteknik som används. Den lämnade informationen måste dessutom vara utformad i enlighet med andra tillämpliga gemenskapsregler och i synnerhet med dem i rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om vilseledande reklam⁽¹⁾. Om det finns undantag från skyldigheten att tillhandahålla information är det konsumenten som, efter egen bedömning, får begära viss grundläggande information såsom leverantörens identitet, varans eller tjänstens väsentliga egenskaper och dess pris.
12. Vid telefonkommunikation är det lämpligt att konsumenten får tillräckligt mycket information i början av samtalet för att kunna besluta om han skall fortsätta samtalet eller inte.
13. Den information som sprids med hjälp av viss elektronisk teknik är ofta kortlivad eftersom den inte tas emot på ett varaktigt medium. Konsumenten måste därför i god tid få ett skriftligt meddelande om den information som är nödvändig för att avtalet skall kunna fullgöras på riktigt sätt.
14. Konsumenten har ingen faktisk möjlighet att se varan eller få närmare kännedom om tjänstens särdrag före avtalets ingående. Därför bör, om inte annat sägs i detta direktiv, bestämmelser om ångerrätt fastställas. För att denna ångerrätt inte enbart skall vara formell måste konsumentens kostnader, om det finns några sådana, för att utnyttja ångerrätten begränsas till direkta kostnader för att skicka tillbaka varan. Denna ångerrätt får inte påverka konsumentens rättigheter enligt nationell lagstiftning, särskilt när det gäller mottagandet av skadade varor eller bristfälliga tjänster eller av varor och tjänster som inte överensstämmer med varu- eller tjänstebeskrivningen i erbjudandet. Det åligger medlemsstaterna att bestämma de övriga villkoren och konsekvenserna av utnyttjande av ångerrätten.
15. Det är även nödvändigt att föreskriva en frist för fullgörande av avtalet om en sådan inte har bestämts vid beställningen.
16. Den säljfrämjande teknik som inbegriper att sända konsumenten en produkt eller utföra en tjänst åt denne mot betalning, utan föregående beställning eller uttryckligt samtycke från dennes sida, kan inte tillåtas — om det inte rör sig om en ersättningsleverans.
17. Principerna som anges i artiklarna 8 och 10 i Europa-konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950 är tillämpliga. Konsumenten bör tillerkännas en rätt till skydd för privatlivet, särskilt såvitt avser skydd gentemot vissa särskilt påträngande kommunikationstekniker, och följaktligen bör tydliga gränser för användningen av sådana tekniker fastställas. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att effektivt skydda de konsumenter som inte önskar bli kontaktade genom vissa kommunikationsmedel från att bli kontaktade på detta sätt. Detta påverkar inte tillämpningen av det särskilda skydd som konsumenten åtnjuter enligt gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter och privatlivet.
18. Det är viktigt att de tvingande minimireglerna i detta direktiv vid behov kompletteras med frivilliga åtgärder från näringsidkarnas sida i enlighet med kommissionens rekommendation 92/295/EEG av den 7 april 1992 om handlingsregler för skydd av konsumenterna vid distansavtal⁽²⁾.
19. För bästa möjliga konsumentskydd är det viktigt att konsumenterna på ett tillfredsställande sätt informeras om bestämmelserna i detta direktiv samt om eventuella uppförandekoder som finns på detta område.

⁽¹⁾ EGT nr L 250, 19.9.1984, s. 17.

⁽²⁾ EGT nr L 156, 10.6.1992, s. 21.

20. Bristande efterlevnad av bestämmelserna i detta direktiv kan skada inte endast konsumenten, utan också konkurrenterna. Det bör därför fastställas bestämmelser som gör det möjligt för offentliga organ eller företrädare för dem eller konsumentorganisationer, vilka enligt nationell lagstiftning har ett legitimt intresse av att skydda konsumenterna, eller företag- och arbets- tagarorganisationer som har ett legitimt intresse av att vidta åtgärder, att övervaka deras tillämpning.

21. Med hänsyn till konsumentskyddet är det av vikt att behandla frågan om gränsöverskridande reklamationer så snart som detta låter sig göras. Kommissionen offentliggjorde den 14 februari 1996 en handlingsplan för tvistelösning på konsumentområdet inom den inre marknaden. Den handlingsplanen omfattar särskilda initiativ för att främja utomrättsliga förfaranden. Objektiva kriterier (bilaga II) föreslås för att säkerställa att dessa förfaranden blir tillförlitliga och möjligheter skapas för användande av standardiserade reklamationsformulär (bilaga III).

22. Vid användning av nya tekniker behärskar konsumenten inte de använda kommunikationsteknikerna. Det är därför nödvändigt att föreskriva att bevisbördan får vila på leverantören.

23. Det finns en risk att konsumenten, i vissa fall, berövas det skydd som ges genom detta direktiv genom att ett tredje lands rätt väljs som tillämplig rätt med avseende på avtalet. Följaktligen bör i detta direktiv antas bestämmelser som syftar till att undvika denna risk.

24. En medlemsstat får, med hänsyn till allmänintresset, förbjuda saluförande med hjälp av distansavtal av vissa varor och tjänster på sitt territorium. Detta förbud måste följa gemenskapsreglerna. Det finns redan bestämmelser med sådana förbud, särskilt i fråga om läkemedel enligt rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television ⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/28/EEG av den 31 mars 1992 om marknadsföring av humanläkemedel ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om distansavtal mellan konsumenter och leverantörer.

⁽¹⁾ EGT nr L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EGT nr L 113, 30.4.1992, s. 13.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *distansavtal*: avtal om varor eller tjänster som ingås mellan en leverantör och en konsument inom ramen för ett system för distansförsäljning eller erbjudande av tjänster på distans, organiserat av leverantören, vid vilket avtal, ända fram till avtalets ingående, inbegripet ingåendet av själva avtalet, endast en eller flera tekniker för distanskommunikation används,
2. *konsument*: en fysisk person som, med avseende på avtal som omfattas av detta direktiv, handlar för ändamål som ligger utanför hans näringsverksamhet, affärsverksamhet eller yrke,
3. *leverantör*: en fysisk eller juridisk person som, med avseende på avtal som omfattas av detta direktiv, handlar för ändamål som ligger inom ramen för hans handels- eller yrkesverksamhet,
4. *tekniker för distanskommunikation*: varje teknik som, utan att leverantören och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, kan användas för ingående av ett avtal mellan dessa parter. En vägledande förteckning över de tekniker som omfattas av detta direktiv finns i bilaga I,
5. *distributör av kommunikationsteknik*: varje offentlig eller privat fysisk eller juridisk person, vars näringsverksamhet, affärsverksamhet eller yrke innefattar att ställa en eller flera tekniker för distanskommunikation till leverantörernas förfogande.

Artikel 3

Undantag

1. Detta direktiv skall inte tillämpas på avtal
 - som avser finansiella tjänster över vilka en icke uttömmande förteckning finns i bilaga II,
 - som ingås med hjälp av varuautomater eller automatiserade affärslokaler,
 - som ingås med distributörer av telekommunikationer genom användning av offentliga telefonautomater,
 - som ingås för uppförande och försäljning av fast egendom eller som avser andra rättigheter som är knutna till fast egendom, med undantag av hyresavtal,
 - som ingås vid auktioner.
2. Artiklarna 4, 5, 6 och artikel 7.1 skall inte tillämpas på
 - avtal om leverans av livsmedel, drycker eller andra varor för daglig konsumtion, vilka levereras till en konsuments bostad eller arbetsplats av distributörer genom regelbunden utkörning,

- avtal om tillhandahållande av tjänster som avser in-kvartering, transport, serveringsverksamhet eller fritidsaktiviteter, om leverantören, när avtalet ingås, åtar sig att tillhandahålla dessa tjänster en bestämd dag eller under en angiven tidsperiod. I undantagsfall kan leverantören, vid fritidsevenemang som äger rum utomhus, förbehålla sig rätten att under särskilda omständigheter inte tillämpa artikel 7.2.

Artikel 4

Förhandsinformation

1. I god tid innan ett distansavtal ingås skall konsumenten få information om följande:
 - a) Leverantörens identitet, och när det gäller avtal där förskottsbetalning krävs, dennes adress.
 - b) Varans eller tjänstens väsentliga egenskaper.
 - c) Varans eller tjänstens pris, inbegripet alla skatter.
 - d) Eventuella leveranskostnader.
 - e) Sättet för betalning, leverans eller fullgörande.
 - f) Ångerrätt, utom i de fall som avses i artikel 6.3.
 - g) Kostnaden för att använda tekniker för distanskommunikation, när kostnaden inte är beräknad efter normaltaxa.
 - h) Den tid under vilken erbjudandet eller priset gäller.
 - i) I tillämpliga fall, avtalens minsta löptid när det gäller avtal för leverans av varor eller utförande av tjänster som fullgörs ständigt eller regelbundet.

2. Den information som anges i punkt 1 och vars kommersiella syfte klart skall framgå, skall ges på ett klart och begripligt sätt i någon form som är lämplig för den teknik för distanskommunikation som används, under särskilt hänsynstagande till principerna om god sed i affärstransaktioner och om skydd för personer som enligt den nationella lagstiftningen inte kan ge ett giltigt samtycke, exempelvis underåriga.

3. När det gäller telefonkommunikation skall dessutom leverantörens identitet och samtalets kommersiella syfte uttryckligen göras klart för konsumenten vid början av varje samtal med konsumenten.

Artikel 5

Skriftlig bekräftelse av informationen

1. Konsumenten skall, på ett tidigt stadium i samband med fullgörandet av avtalet och, såvitt avser varor som

inte är avsedda att levereras till tredje man, senast vid leveranstillfället få skriftlig bekräftelse i annan varaktig form som är tillgänglig för honom på den information som nämns i artikel 4.1 a–f, om inte denna information redan innan avtalet ingicks har lämnats honom skriftligen eller i annan varaktig form som är tillgänglig för honom.

Under alla omständigheter måste följande information ges:

- Skriftlig information om villkoren och förfarandet för att utnyttja ångerrätten enligt artikel 6, inbegripet i de fall som avses i artikel 6.3 första strecksatsen.
- Den geografiska adress till leverantörens företag som konsumenten kan vända sig till för reklamation.
- Information om service efter köpet och om existerande garantier.
- Villkoren för att säga upp avtalet när dess varaktighet är obestämd eller längre än ett år.

2. Punkt 1 är inte tillämplig på tjänster, där själva fullgörandet sker med hjälp av en teknik för distanskommunikation, när dessa tjänster tillhandahålls vid ett enda tillfälle och faktureras av distributören av kommunikationstekniken. Konsumenten skall dock under alla omständigheter kunna få kännedom om den geografiska adress till leverantörens företag som han kan vända sig till för reklamation.

Artikel 6

Ångerrätt

1. Vid varje distansavtal skall konsumenten ha rätt till en frist på minst sju arbetsdagar för att frånträda avtalet, utan påföljd och utan att ange några skäl. Den enda kostnad som får läggas på konsumenten på grund av att han utövar sin ångerrätt är den direkta kostnaden för att skicka tillbaka varan.

För utövande av denna rätt löper fristen

- för varor från och med den dag då konsumenten mottar dem, när skyldigheterna i artikel 5 har uppfyllts,
- för tjänster från och med den dag då avtalet ingås eller, om skyldigheterna i artikel 5 har uppfyllts efter avtalets ingående, från och med den dag då skyldigheterna i artikel 5 uppfylldes, under förutsättning att den frist på tre månader som anges i följande stycke inte överskrids.

Om leverantören inte uppfyller de skyldigheter som anges i artikel 5, är fristen tre månader. Denna frist löper

— för varor från och med den dag då konsumenten mottar dem,

— för tjänster från och med den dag då avtalet ingås.

Om den information som avses i artikel 5 lämnas inom den nämnda tremånadersfristen, börjar den i första stycket nämnda fristen på minst sju arbetsdagar vid den tidpunkten.

2. När konsumenten utövar sin ångerrätt i enlighet med den här artikeln, skall leverantören kostnadsfritt återbetala de belopp som konsumenten har betalat. Den enda kostnad som får läggas på konsumenten på grund av att han utövar sin ångerrätt är den direkta kostnaden för att skicka tillbaka varan. Denna återbetalning skall göras snarast möjligt och i varje fall inom 30 dagar.

3. Om inte parterna har kommit överens om annat, får konsumenten inte utöva ångerrätten enligt punkt 1 vid avtal om

— tillhandahållande av tjänster, fullgörandet av vilka har påbörjats med konsumentens samtycke före utgången av den i punkt 1 angivna fristen på sju arbetsdagar,

— tillhandahållande av varor eller tjänster, vilkas pris beror på fluktuationer på finansmarknaden som leverantören inte kan kontrollera,

— tillhandahållande av varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar eller som har fått en tydlig personlig prägel eller som på grund av sin beskaffenhet inte kan återlämnas eller som snabbt kan försämrast eller bli för gamla,

— tillhandahållande av ljud- eller bildinspelningar eller datorprogram vars plombering brutits av konsumenten,

— tillhandahållande av tidningar och tidskrifter,

— tips- och lotteritjänster.

4. Medlemsstaterna skall i sin lagstiftning tillförsäkra att kreditavtalet skall återgå utan påföljd om konsumenten utövar sin ångerrätt i enlighet med punkt 1.

— om priset på en vara eller tjänst helt eller delvis betalas med en kredit som leverantören lämnat, eller

— om priset helt eller delvis betalas med en kredit som beviljats konsumenten av tredje man på grundval av ett avtal mellan tredje man och leverantören.

Medlemsstaterna skall bestämma om de detaljerade bestämmelserna för återgång av kreditavtalet.

Artikel 7

Fullgörande

1. Om inte parterna har kommit överens om annat, skall leverantören utföra beställningen senast inom 30 dagar från den dag då konsumenten lämnade sin beställning till leverantören.

2. Om leverantören underlåter att fullgöra sin del av avtalet på grund av att den beställda varan eller tjänsten inte är tillgängliga, skall konsumenten informeras om detta och skall snarast möjligt, och i varje fall inom 30 dagar, få tillbaka de belopp som han har betalat.

3. Medlemsstaterna får emellertid föreskriva att leverantören får tillhandahålla konsumenten med en vara eller tjänst av likvärdig kvalitet och till likvärdigt pris, under förutsättning att denna möjlighet överenskomms före avtalets ingående eller i avtalet. Konsumenten skall informeras om denna möjlighet på ett klart och begripligt sätt. Kostnaderna för att skicka tillbaka varan vid utövande av ångerrätten åvilar i detta fall leverantören och konsumenten skall informeras om detta. I sådana fall kan leverans av en vara eller utförande av en tjänst inte anses innebära leverans utan föregående beställning enligt artikel 9.

Artikel 8

Betalning med kort

Medlemsstaterna skall säkerställa att det finns lämpliga åtgärder som gör det möjligt för en konsument att

— begära annullering av en betalning vid bedräglig användning av hans betalkort inom ramen för ett distansavtal som omfattas av detta direktiv,

— vid bedräglig användning återkrediteras de utbetalda beloppen eller få dem återbetalade.

Artikel 9

Leverans utan föregående beställning

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att

— förbjuda leverans av varor eller utförande av tjänster till en konsument utan att denne har beställt dem, när leveransen eller tillhandahållandet innefattar ett krav på betalning,

— befria konsumenten från fullgörande av motprestation vid leverans utan föregående beställning eftersom ett uteblivet svar inte är liktydigt med samtycke.

*Artikel 10***Begränsningar i användningen av vissa tekniker för distanskommunikation**

1. En leverantörs användning av följande tekniker förutsätter att konsumenten givit samtycke på förhand:

- Automatiska uppringningssystem utan mänsklig betjäning (uppringningsautomat).
- Telefax.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att sådana andra tekniker för distanskommunikation än de som anges i punkt 1, och som möjliggör individuell kommunikation endast får användas när konsumenten inte klart motsätter sig detta.

*Artikel 11***Rättelse**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det i konsumenternas intresse finns tillräckliga och effektiva medel för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv.

2. De medel som avses i punkt 1 skall omfatta bestämmelser varigenom ett eller flera av följande organ, såsom de definierats i nationell lag, enligt den nationella lagen får väcka talan inför domstol eller behöriga förvaltningsmyndigheter för att säkerställa att de nationella bestämmelserna för genomförandet av dessa direktiv tillämpas av

- a) offentliga organ eller deras företrädare,
 - b) konsumentorganisationer som har ett legitimt intresse av att skydda konsumenter,
 - c) företag- och arbetstagarorganisationer som har ett legitimt intresse av att vidta åtgärder.
- 3 a) Medlemsstaterna får föreskriva att skyldigheten att bevisa att förhandsinformation eller skriftlig bekräftelse har lämnats eller att tidsfristerna följts eller att konsumenten givit sitt samtycke kan åläggas leverantören.
- b) Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att leverantörer och distributörer av kommunikationstekniker, när det är möjligt, upphör att använda metoder som inte är i överensstämmelse med åtgärder som antagits i enlighet med direktiv.
4. Medlemsstaterna får föreskriva att den frivilliga kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv som anförtros självständiga organ och möjligheterna att vända sig till sådana organ för lösande av tvister fogas till de medel som medlemsstaterna måste tillhandahålla för

att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv.

*Artikel 12***Bestämmelsernas bindande karaktär**

1. Konsumenten kan inte avstå från de rättigheter som han får genom att detta direktiv införlivas med nationell lag.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att konsumenten inte berövas det skydd som ges i detta direktiv genom att ett tredje lands lag väljs som tillämplig rätt med avseende på avtalet om avtalet har nära anknytning till en eller flera medlemsstaters territorium.

*Artikel 13***Gemenskapsregler**

1. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas i den utsträckning det inte finns särskilda gemenskapsregler som reglerar vissa typer av distansavtal i deras helhet.

2. När särskilda gemenskapsregler innehåller bestämmelser som endast reglerar vissa aspekter av tillhandahållande av varor eller utförande av tjänster skall dessa bestämmelser snarare än bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på dessa särskilda aspekter av distansavtal.

*Artikel 14***Minimiklausul**

Medlemsstaterna får, för att säkerställa en högre skyddsnivå för konsumenten på det område som omfattas av detta direktiv, anta eller behålla strängare bestämmelser som är förenliga med fördraget. Dessa bestämmelser skall, i förekommande fall och med hänsyn till allmänintresset, inbegripa ett förbud mot saluförande genom distansavtal på deras territorier av vissa varor och tjänster, i synnerhet läkemedel, med vederbörlig hänsyn tagen till fördraget.

*Artikel 15***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast tre år efter det att direktivet trätt i kraft. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som anges i punkt 1 skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur denna hänvisning skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de nationella bestämmelser som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

4. Senast fyra år efter ikraftträdandet av detta direktiv skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv, vid behov åtföljd av ett förslag till revidering av detta.

Artikel 16

Konsumentinformation

Medlemsstaterna skall tillhandahålla lämpliga åtgärder för att informera konsumenten om den nationella lag i vilken detta direktiv införlivas och skall, där så är lämpligt, uppmuntra företagar- och arbetstagarorganisationer att informera konsumenter om deras uppförandekoder.

Artikel 17

Reklamationssystem

(...) Kommissionen skall undersöka möjligheten att upprätta effektiva medel för att behandla reklamationer från konsumenterna avseende distansköp. Inom två år ef-

ter det att detta direktiv trätt i kraft skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om resultatet av undersökningarna, åtföljda, om det är lämpligt, av förslag.

Artikel 18

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 19

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 1997.

*På Europaparlamentets
vägnar*

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

*På rådets
vägnar*

J. VAN AARTSEN

Ordförande

*BILAGA I***Kommunikationstekniker som avses i artikel 2.4**

- Oadresserad trycksak
 - Adresserad trycksak
 - Standardbrev
 - Tidningsannons med beställningskupong
 - Katalog
 - Telefon med mänsklig betjäning
 - Telefon utan mänsklig betjäning (uppringningsautomater, audiotext)
 - Radio
 - Bildtelefon (telefon med bildskärm)
 - Videotext (mikrodator och TV-ruta) med tangentbord eller beröringskärm
 - Elektronisk post
 - Telefax
 - Television (teleshopping).
-

*BILAGA II***Finansiella tjänster som avses i artikel 3.1**

- Investerings tjänster
- Försäkrings- och återförsäkringstjänster
- Banktjänster
- Tjänster som rör pensionsfonder
- Tjänster i samband med termins- eller optionsaffärer.

Dessa tjänster omfattar i synnerhet

- de investerings tjänster som avses i bilagan till direktiv 93/22/EEG ⁽¹⁾ samt kollektiva investeringsinstitutstjänster,
- tjänster i samband med verksamhet som omfattas av ömsesidigt erkännande och som anges i bilagan till direktiv 89/646/EEG ⁽²⁾,
- tjänster i samband med den försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som anges i
 - artikel 1 i direktiv 73/239/EEG ⁽³⁾.
 - bilagan till direktiv 79/267/EEG ⁽⁴⁾,
 - direktiv 64/225/EEG ⁽⁵⁾,
 - direktiven 92/49/EEG ⁽⁶⁾ och 92/96/EEG ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT nr L 141, 11.6.1993, s. 27.

⁽²⁾ EGT nr L 386, 30.12.1989, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 92/30/EEG (EGT nr L 110, 28.4.1992, s. 52).

⁽³⁾ EGT nr L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/49/EEG (EGT nr L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT nr L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/619/EEG (EGT nr L 330, 29.11.1990, s. 50).

⁽⁵⁾ EGT nr 56, 4.4.1964, s. 878/64. Direktivet ändrat genom 1973 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ EGT nr L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 360, 9.12.1992, s. 1.

Rådets och parlamentets uttalande till artikel 6.1

Rådet och parlamentet noterar att kommissionen skall utreda möjligheten och lämpligheten av att harmonisera beräkningssättet för betänketiden inom gällande lagstiftning i fråga om konsumentskydd, särskilt direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler ("hemförsäljning")⁽¹⁾.

Kommissionens uttalande till artikel 3.1 första strecksatsen

Kommissionen är medveten om den betydelse som konsumentskyddet har när det gäller distansavtal rörande finansiella tjänster och har för övrigt publicerat en grönbok med titeln "Finansiella tjänster: Att tillgodose konsumenternas förväntningar". Kommissionen kommer att utifrån reaktionerna på grönboken utreda hur man skall kunna integrera konsumentskyddet i politiken för finansiella tjänster och eventuella lagstiftningskonsekvenser samt vid behov lägga fram lämpliga förslag.

⁽¹⁾ EGT nr L 372, 31.12.1985, s. 31.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 27 maj 1997

om utnämning av en ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén

(97/337/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 195 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 167 i detta,

med beaktande av rådets beslut 94/660/EG, Euratom av den 26 september 1994 om utnämning av Ekonomiska och sociala kommitténs medlemmar för perioden 21 september 1994–20 september 1998 ⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

En plats i ovannämnda kommitté har blivit ledig till följd av Ramón Merce Juste avgång, som meddelades rådet den 2 oktober 1996.

De kandidater som den spanska regeringen föreslog den 21 mars 1997 har beaktats.

Yttrande har inhämtats från Europeiska gemenskapernas kommission.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

José María Espuny Moyano utnämns till ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén som ersättare för Ramón Merce Juste under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 20 september 1998.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 1997.

På rådets vägnar

W. SORGDRAGER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 257, 5.10.1994, s. 20.

RÅDETS BESLUT**av den 27 maj 1997****om utnämning av en ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén**

(97/338/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 195 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 167 i detta,

med beaktande av rådets beslut 94/660/EG, Euratom av den 26 september 1994 om utnämning av Ekonomiska och sociala kommitténs medlemmar för perioden 21 september 1994 – 20 september 1998 ⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

En plats i ovannämnda kommitté har blivit ledig till följd av José Fernando Rodríguez de Azeros avgång, som meddelades rådet den 16 juli 1996.

De kandidater som den spanska regeringen föreslog den 21 mars 1997 har beaktats.

Yttrande har inhämtats från Europeiska gemenskapernas kommission.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Gabriel García Alonso utnämns till ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén som ersättare för José Fernando Rodríguez de Azero under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 20 september 1998.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 1997.

På rådets vägnar

W. SORGDRAGER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 257, 5.10.1994, s. 20.